

Hjørring Gymnasium og Hf-kursus

protokol

for

Gymnasieforeningen

"Thule!"

"

stiftet af nogle Gymnasiaster
fra "Hjørring højere Almenskole"

paa den Herrens Dag
18 November

Som var en Tirsdag. i Lørdag.
Aar 1911.

Festskrift

i anledning af elevforeningen

THULEs

100 års jubilæum

1911/12 - 2011/12

FORORD

ved rektor *Elsebeth Gabel Austin*

Dette festskrift markerer 100 års jubilæet for elevforeningen THULE, som blev stiftet 18. november 1911 på Hjørring Gymnasium.

Jens Kjeldsen, tidligere student fra Hjørring Gymnasium og i 33 år lektor på skolen, har været igennem de gamle arkiver foruden sin egen hukommelse som Thule-medlem og skribent i foreningens blad "Krateret", og på de følgende sider viser han forskellige sider af den særdeles livskraftige forening, som i alle 100 år har opfyldt elevernes ønske om fest og farver, hvad enten det har været gennem debatter, kontroversielle holdninger, foredrag eller samvær ved forskellige typer fester.

Når jeg i dag går min runde i afgangsklasserne og spørger eleverne, hvad de har oplevet som højdepunkter, og hvad de vil huske om mange år fra deres gymnasietid, er et af deres svar uden tøven: *Thule!* Der er ingen tvivl om, at foreningen stadig er en vital del af skolens liv, og den bidrager væsentligt til den personlige udvikling, som man får ved at deltage i de sociale aktiviteter, som også er en del af ens dannelse.

Jeg vil udtrykke en varm tak til skolens elever for deres engagement i Thule og deres opbakning til foreningens arbejde, der er grunden til, at vi i dette skoleår kan fejre så flot et jubilæum. Til lykke, THULE!

HJØRRING GYMNASIUMS

»to smertensbørn«

GENNEM

et halvt århundrede

THULE

og

KRATERET

1911 - 18. NOVEMBER - 1911

INTRODUKTION

ved lektor Jens Kjeldsen

I forbindelse med "Thule"-jubilæet i 1961, der markerede 50-året for foreningens stiftelse, blev der udgivet et smukt lille jubilæumsskrift, hvis forside og titelblad er gengivet nederst på forrige side. Men hvem af de to børn er "Thule", og hvem er "Krateret"? Det giver vel mest mening at sige, at foreningen "Thule" er det barn, der trods alt har fundet sine egne ben, selvom det læner sig op ad moderen. Det andet barn, der får mere omsorg, er så bladet "Krateret", der først for alvor kom i gang et par år efter foreningens fødsel, udfoldede sig i mange år – mere end tres – men dog endte med at måtte give op i begyndelsen af halvfjerdserne (jeg havde selv fornøjelsen af at være redaktør for det i en periode).

Når det er sagt, vil jeg tillade mig at lufte en svag undren over skriftets titel. For mig at se var hverken "Thule" eller "Krateret" til smerte for nogen og da slet ikke for sig selv – i hvert fald ikke i min tid som elev på skolen fra 1960 til 1963, tværtimod. Tro det eller lad være – det er ikke kun i erindringsoptimismens forklarede skær at jeg og mange andre henregner aftenerne i "Thule" til noget af det bedste i vores gymnasietid. Det er naturligvis klart, at den enkelte kun kan udtale sig om den periode, han eller hun selv har oplevet (og det har jeg så, foruden andre

ting, fået lov til i dette skrift). Men jeg må tilbageskuende glæde mig over foredragsholdernes og diskussionernes høje niveau i den periode, jeg fik lov til at være med.

Vi må imidlertid ikke glemme den gamle buddhistiske lærdom, at der findes intet bestående, som ikke vil blive forandret. Selv konservatisme ændrer sig. Der er derfor mange – og helt sikkert gode – grunde til, at "Thule" ikke mere er det intellektuelle og åndelige forum med en kraftig tilsætning af kammeratskab, sjov og ballade plus et par øller eller fem, som tidligere generationer oplevede. Og man skal selvsagt være varsom med at udnævne noget til den gyldne alder, hvorpå alt skal måles, og hvorfra alt godt stammer, om end i stadigt tyndere udgaver.

I dag foregår tingene i andre fora, der giver andre oplevelses- og indsigtsmåder. Men spørgsmålet er, om ikke det moderne videns- og mediesamfund ind imellem smører tingene for tyndt ud. Kunne der ikke stadig være brug for vildtvoksende og dog selvregulerende steder, hvor emner og opmærksomhed koncentrerer? Dertil er kun at svare det, som vi altid sluttede vores mellemskolestile om "Høstmaskinernes udvikling" og lignende emner med: "Hvad fremtiden vil bringe, ved ingen". Men man har da lov at håbe!

KRATERET

Modelliert für Ökonomen und Informatiker, Thiele, Hanning

1997

Leaving the 17 November 1917.

444

Le monochrom.

[illegible]

de se, cum să înțeleagă preceptele lui Dumnezeu
și să se facă din ei oameni noi.

Fig. 44. *Asclepias bellota*: Blü standig an
verwachsenen Stängeln; Durchmesser d. Bl.,
1 cm. Länge, 4,5 mm. 45, noch wenig develop-
pirtes Blü. 46, 47 die 1. Stange, 48 brüun-
liche Pfl. 49. Eine Anzahl an einem Fort-
schritt zu einem Mehrarmigen ist manchmal
1 mal zu beobachten. Jeder Stängel hat
eine Längs- u. Querschnitt.

Pak. Fed. Sel. Engin.

Naam: (Thema:) Dag, when present (Morgen,
gister, duf) et spreke: Aan, bin, dit, wij, en de
hiese Moders of Fæderingens, naar bin, noget
hæveret bin, dit og en vilig og en vilig og
hæveret bin, en gæst bin, en gæst bin, en gæst,
venner og Næsten og en venskabs og
fæder, en gæst Fæderingens Fæder og træder
en duf, Fæder.

The University of at Antioch has been in the
 state of the University, as the state of the

[illegible][illegible]

Two examples that, for us, do not show that there is a rule that all verbs are in the active voice are given in (11). In (11a), the subject is the agent of the action, and in (11b), the subject is the patient of the action.

Det er ikke en nekrolog, der bringes på forsiden af dette, det ældste overlevende eksemplar af ”Krateret”, ”Medlemsblad for Gymnasiesamfundet ’Thule’ ”.

- Blot nogle takkeord til den afgående ”Præsident”, der åbenbart forstod at samle de få gymnasieelever på en sund, ”barnlig” måde. Det var dengang, da der tilsyneladende ikke skulle så meget andet til end lidt ”Amatørmusik” (det kunne, som arkiverne viser, være en menuet af Haydn på klaver eller en Schubert-lied), en hjemmelavet sang og så et par gamle, simple ”Folkedanse”. Alt sammen ledsaget af en kop kaffe. På siderne 12-13 kan man studere flere eksempler på tidligere tiders forestilling om underholdning i ”Thule”, inklusive programmet ved foreningens 40-års jubilæum.

Jeg sagde ”få gymnasieelever”. Man kan ved hjælp af de gamle studenterbilleder på sydgangen få et indtryk af, hvor små de tidlige årgange var. De arbejdede under primitive forhold i det gamle, lave hus i Skolegade i kun tre stuer med kakkelovne, petroleumslamper og sand på gulvet. Pedellen måtte rømme sit soveværelse, da en ekstra klasse kom til. Men selv om man ikke var nogen stor flok, fulgte man klassisk dansk skik: Man dannede en forening. Det var før ”Face-Book”. Man mødtes konkret ansigt til ansigt og dyrkede det levende ords uforudsigelige virkninger. Målsætningen var klar, sådan som det lidt senere blev fastlagt i vedtægterne:

”Foreningens formaal er ved foredrag at udvikle medlemmernes interesse for de i

foreningen drøftede emner, ved diskussioner at vænne dem til en fri fremtræden og til at udtrykke sig klart og logisk samt ved selskabelige sammenkomster at skabe et godt kammeratskab mellem alle gymnasieklasserne.” Og det skulle som sagt foregå i en sundt ”barnlig” ånd.

Men skal vi virkelig tro på det med det ”barnlige”? Læg mærke til præsidentens stilfulde, voksne påklædning, herunder knækflip. I virkeligheden forholdt det sig nok lige omvendt. Dengang var der ikke noget, der hed en ungdomskultur – den lange mellemtilstand, der er blevet kaldt ”ungdomsakvariet” (at svømme rundt i lunt vand, mens alt det nødvendige drysses ned). Nej, man kunne ikke blive voksne hurtigt nok. Derfor mødtes man i en forening, der var både spirituel og lidt spirituøs. Der var foredrag, diskussioner og baller (det hed ”Thule-baller” endnu langt op i 1960’erne – ikke ”Thule-fester”). Der var ingen farlige stoffer, der fristede, og var man heldig, vandt man en flaske madeira i en konkurrence. Arkiverne beretter også om fredsommelig rødvinspunsch på ”Skandinavien” eller ”Hafnia” – dog undertiden afsluttet med højroset sang i gaderne.

Der kom dog en tid, hvor en åndelig ildsjæl fandt det nødvendigt at kalde tilbage til den rette vej. Blad hen på næste side og se af ”Krateret” fra 1964 hvordan.

VI VIL HA'

ØL!

Her jeg foresætter disse betragtninger, så er det ikke for på nogen måde at angribe en bestemt person, men udelukkende for at give en personlig mening om Thule til lænde.

Her skal ved et tilfældigt skift komme i forbindelse af Thule selv, så finder man i par. 2: "Forsamlingsformål er ved fordrag at udføre medlemmernes interesser her de i foreningen dækkede omst., ved diskussioner af væsentlige emner til en fr fremtiden og til at udfylde sig klart og tydeligt samt ved udelukkende menneskelige at skabe et godt kammeratskab mellem alle gymnasieeleverne. For at fremme disse formål påtages hver gymnasieklasse sig at udfylde en udsat i løbet af skoleet, angående med til gæ --"

Her skal ligeledes ved et tilfældigt skift komme til et spørgsmål på, om disse udelukkende formål er faldt til eller blot med tilsvarende virksomhed, så må svaret blive nej.

På de tre første punkter er der intet andet da måske kan udelukke Omtrent fra et enkelt arrangement,

der var en drømtede færdig, måske har man opgjort kvalitetsniveau med "Kvintessen i vestre" eller hvad! Det sidste havde jeg aldrig troet skeddende (hvordan står det til med par. 3's omkostninger?)

Punkt 4 er det sidste, man med stor sikkerhed kan forudsige omkostninger. Dette er efter min mening sikkert for en tilfældig person, der nu yderligere skal diskuteres ved mødetagsforberedelse (Her jeg bemærker også det der giver, at de vedtages) angående gamle udsatning med Thule-balletten af 2 af 12 samt tilførsel af le omkostningen "Kvintessen" og kosttagsforberedelse for disse (mødetags omkostninger).

Konklusionen skal altså til at her, der liden for Thule, hvilket er på meget mere holdbarhed, når man tager foreningens høje formål i betragtning, det jeg mener det for at være svært at bruge flere kilder, der kræver langt til meget at udelukke omst. af (man har en overenskomst på til bestyrelsen om at dække omst. af ved Thule-balletten in omst.)

Det er klart, hvilket, at de påtænkte ydelser skal betragtes som en slags løn for det (menneske) arbejde, tilførselsniveau udfører, man tror ikke ikke har den fornødne skillemid til at gøre disse arbejde, så havde man på kompromis med tilfælde omst. og opgjort løden.

Henning & Frederiksen

Det hørte dengang til rektor Brodersens selvpålagte arbejdsbyrde at være til stede hele aftenen ved ballerne for at sikre den alkoholpolitiske standard. Når han skønnede, at stemningen var ved at blive for høj, gik han op og lukkede baren i en halvtimes tid – hvad der naturligvis fik publikum til at hamstre, mens tid var. Men også den seksualmoraliske standard lå Brodersen på sinde. Jeg husker, hvordan han til morgensangen om mandagen efter et Thule-bal frabad sig "menneskeæderi" på dansegulvet – han havde med mishag observeret flere tilfælde af utilbørligt kysseri.

104

THULE fik navn efter det faktum, at Hjørring Gymnasium er Danmarks nordligst beliggende skole af slagsen.

Og vi skal såmænd ikke så mange årtier tilbage, før vi lå lidt afsides i transportmæssig henseende. Men det forhindrede ikke energiske bestyrelser i at formå en lang række notabiliteter til at møde op som foredragsholdere. Ikke mange på følgende lille liste over udvalgte navne vil vække genklang hos nutidens ungdom. Men for det grå gulds repræsentanter vil disse kulturpersonligheder fra halvtredserne og tresserne ganske givet få mange klokker til at ringe:

- *Knud Holst*
- *Niels Viggo Bentzon*
- *Hans Lyngby Jepsen*
- *Børge Roger Henriksen*
- *Kai Bom*
- *Preben Neergaard*
- *Willy Fuglsang*
- *Hans Scherfig*
- *Erik Moseholm*
- *P. G. Lindhardt*
- *Aksel Larsen*
- *Harald Søbye*
- *Broby Johansen*
- *Carl Scharnberg*
- *Halfdan Rasmussen*

Og så synes jeg, det er interessant, at det kunne lade sig gøre at få den legendariske danske jazzpianist Leo Mathisen til at optræde i gymnasiets sanglokale til et ”Thule”-arrangement – også selv om han skulle spille om aftenen i hotel ”Hafnia”. Dertil kom mange arrangementer med lokale kræfter, herunder mange gode præster fra egnen og ikke mindst gymnasiets egne lærere. Fysik- og kemilærer Wæver Rasmussen holdt således i

1945 et foredrag om et dengang så aktuelt emne som atombomben – dog til nogen fortrydelse for referenten i protokollen, der med sin sproglige baggrund ikke forstod en dyt af det hele.

Fremmødet var for det meste fint. Dog kunne en referent engang i fyrrerne syrligt bemærke, at kun nogle og tredive var mødt op til et foredrag af en lokal digter om moderne lyrik. Man skal dog tænke på, at det var en betragtelig del af skolens elever på det tidspunkt. Jeg ser af et referat, jeg selv skrev i ”Krateret”, at der til et arrangement i tressernes begyndelse med Carl Scharnberg – forfatter, politisk debattør, højskolelærer og atommodstander – var mødt ca. 200 elever op til denne aften. Det vil sige godt over halvdelen af medlemmerne af ”Thule”!

Sådan blev det ikke ved med at gå. Jeg nærer ingen tvivl om, at en af de faktorer, der førte til åndslivets hensygnen og afdøen i ”Thule” – bortset naturligvis fra almene ændringer i tidsånden og i ungdomskulturen – var indførelsen af det, der til at begynde med hed ”Frie timer” og senere ”Fælles-timer” i skoleskemaet. Pludselig kunne man, midt på skoledagen, møde kunstnere, forfattere, politikere og meget andet godt, serveret på et sølvfad. Hvor var nu incitamentet til at gøre noget selv?

Dette er næppe hele forklaringen, men det får mig til endnu en gang at fremhæve den betydelige rolle, ”Thule” og ”Krateret” spillede i retning af at modne generationer af unge mennesker. De skiftende bestyrelser, redaktioner og elevflokkene gennem tiderne var måske ikke ligefrem, hvad der i dag går under navnet ”Kaospiloter”. Men de havde rig lejlighed til at gøre sig tanker, afprøve nyt åndeligt terræn og – som Grundtvig ville have sagt – ”vexel-virke” med fremtrædende repræsentanter for den mangedimensionale tilværelsestolkning, som det er alle unge menneskers privilegium og byrde at tage fat på.

Omkring et EKSPERIMENT

»Krateret« har faaet Klaus Rifbjergs nyeste ordsamling »Camouflage« til anmeldelse, og den er nok værd at beskæftige sig med (mere maaske paa grund af den storm, der har staaet om den i alle landets aviser end for dens ordmæssige indhold og værdi). Repræsentanter for de intellektuelle og fra folket (hvilket f. eks. godt kunne eksemplificeres ved h. h. v. Gyldendal-kredsen og Vendsyssel Tidende-kredsen) har udkæmpet sande braavallslag i kronikker og læserbrevspalter om dette og hint vedr. »Camouflage« og mere generelt om kulturens h. h. v. højelse og totale fald, og det er meget a propos, at det netop er i disse dage »Information« har lanceret følgende fremragende slagord for den kulturelle situation: »pop for de mange og fup for de faa«.

Jens Kruse fra Jyllands-Posten er blevet berømt for sit begejstrede forslag paa at forsyne »Camouflage« med tegn (der er ca. fem punkttommer paa de 91 sider). Tom Kristensen har i Politiken anbeholdt tilstaaet, at han kun har faaet fat paa mellem en fjerdedel og en femtedel, og det fremgik ikke rigtigt, hvad han især syntes om nævnte brøkdeler. Adskillige har (ganske samtidigt, synes det) staaet lige igennem og fundet den store gag i titlen »Camouflage«, »for aldrig har der dog været gjort lignende litterære anstrængelser for at camouflere ingenting«. Men nu er det vist ogsaa her, de indledende bemærkninger bør afsluttes, og det egentlige arbejde begynde. Nej, først maa Torben Benstrøms anmeldelse i »Information« nævnes. Han udraaber heri værket til international berømmelse og smaglig oversettelse til verdenssprogene. Men han er jo ogsaa en af de mere sejlivede af de intellektuelle frontkæmpere (og saaledes kollega til fornævnte Rifbjerg — men ikke!).

Men altmaa ... det vil maaske være blevet bemærket, at undertegnede (som nu slet ikke tør robe sin identitet) i stille sarkasme tillod sig at tale om en »ordsamling«. Ganske vist kaldes »Camouflage« paa titelbladet et digt, men Rifbjerg gør slet ikke krav paa at værket skal være et digt (ikke engang et eksperimentaldigt). Han har blot sagt, at »Camouflage« er et eksperiment og endlidt nærmere at præcisere arten af eksperimentet. Og det er

ganske klogt, for saa kan han jo i sit stille sind fryde sig over al den usædige ontale og kritik. »Camouflage« haster fra de mange, der naivt og traditionsbundet bedømmer »Camouflage«-eksperimentet ud fra lyrisk-litterære normer. Rifbjergs eksperiment bevæger sig uden for ethvert fastlagt litterært værdimønster, og kan saaledes slet ikke bedømmes af de mennesker, der besytter saadanne mønstre.

Eksperimentet bestaar i sin fundamentale enkelhed af tre ting, nemlig personen Rifbjerg, ord og typograf- og bogbinderhaandværk. Hvorfor blande litteraturkritikere ind i billedet? Naa, det har selvfølgelig været, fordi denne emsige forlagssekretær af gammel vænne brugte ordet »digt« paa titelbladet. Men bortset fra denne ubehagelige lille misforståelse, saa bør kun fagfolk beskæftige sig med eksperimentet. Om det haandværksmæssige maa en eller anden laugsoldermand udtale sig, ordene burde kommenteres af en sprogforsker og personen Rifbjerg — ja, han maa være en sand lækkerbidsken til deling mellem sociologen og psykiateren.

Og indtil disse fagfolk har udtalt sig, bør (og vil for undertegnedes vedkommende) videre polemikeren om »Camouflage« blive indstillet.

v.

KLAUS RIFBJERG, vort jubilæumsarrangements celebre gæst, beundrede man på afstand – eller man undrede sig over ham. Beundringen gav sig udtryk i, at »Krateret« i 1970 aftrykte en politisk Rifbjergtekst. Dens udfald mod den svenske forfatterinde og samfundsdebattør Sara Lidman var dog til at forstå. Lidt tungere lå det med sprogeksperimentet »Camouflage« fra 1961, som redaktionen fik tilsendt til anmeldelse (dengang sendte forlagene litteratur – også den krævende – til skolebladsredaktioner!). Men jeg synes nu ikke den undrende, anonyme anmelder er så dårlig.

DURREALISME

- et kig ind i digtersjælen

Digternes vilkår anno 1961 efter læsning af "Camouflage".

Et kig ned i noget blansort sod, reg eller taage — rækker af resultatløse gerninger og handlinger uden motiv knyttet sammen af lænker uden led — splittet af haahshed, endeløshed, meningsløshed, løshed, lashed ...

Stødt uden form, takt, tone og ide — skabt af disharmoni, irritation, saar, brud, rænker og overspændthed — et rod af religion, drift, kørs uden arme, spader, salver, vaaben — dyrisk menneskelighed under neonlysets reflektiske mørke ...

Haaddenskab, daarskab, laskab — ivrig søgen efter intet — ekstatiske veltære i alt uden hoved, hale, arme — arme stakkel — halshugget uden dom som afavedet græs.

En dirrende streng af kleptomani — clocheret blik i træstammens altfavnende rødskab — sviende flammesværd i boblende under af tankebevægelser — et tungsind, skarp-sind, ædelt selvopofret sind, sind, sind — sind uden tanker, tanker der tænkes, bog uden blade og bind, nøgent, blottet sind ...

En kraft af udfølelsesvanvid fanger mig. Ord griber, skrives. Jeg ved ikke hvøefra de kommer. De er der.

Jeg tænker. Nej, ikke tænke — du maa ikke tænke. Det er farligt at tænke, tænke ... — Det er vanvid. En dirrende tone fødes i mit indre, vokser, stiger, fylder mig helt, maa ud — — en buldren gennem tankens hus.

Alt rasler og klirrer. Hvorhen, hvordan, hvorfor. En skrigen i blinde. En søgen i mørke. Alt er et bundløst sort intet.

— — TOMHED!

Hvem der har skrevet dette "kig ind i digtersjælen" efter læsningen af Camouflage, ved jeg heller ikke. Men igen må jeg sige: Der er sket noget i denne person. Hvad mon den bedst kvalificerede læser af dette udbrud — Rifbjerg selv — ville sige til det? Som det fremgår af næste side, kunne også rektor optræde som litterærtaler i "Thule" (med sit yndlingsemne). En vigtig arv efter ham er, at skolen stadig synger "Danmark, nu blunder den lyse nat".

[illegible]

referat fra Thuleturen til Åsted den 2/11 - 47.

Efter en hel del besværlige Forberedelser med "Hendighederne", gik det hele endelig i Orden, det er vel overflødig at bemærke, at det er den udmærkede Weekend til Åsted, jeg fortæller om -, og man tog afsted fra Pansgården kl. 12⁰⁰, efter en Del snak med Frederikshavnernes kom vi endelig af i Qvissekl alle 24, - 4 v.a. 23 Elever + lærer, med en opbakning som står som kry og nåle her. I Åsted stilledes til Pansgårdens Kertenset, begav vi afsted med Kytten, men da der var gået 1/2 time uden Spor af civiliseret Mennesker, begynte Tøvlene at helde sig, - men Mørket var stadig højt. Indelig nåede vi dag Kytten, - det var vel nok en Kytte, der havde været sig, foruden en Mængde med Opbeholdstue og Fiskevarer -oh, var der "elektrisk Løkke" som spækket Jovvæl til Hærrer-ns.

Da lærer & Co efter nogen Tid havde lavet en noget Må i Opbeholdstuen, som det paa nogen Maade var uallig, var vi nogle fornøftige, der fortækte over i Børvealen sammen med en Gramofon og Figer, og snart lød vi i ugenlindede regelmæssige lag og snakke, reg, and og lyttede til Musikken, - ah, det var dejligt. Kl. ca. Ulrik og Fru Ulrik med "Eskorte". Efter endnu en Spisepause med noget, de kaldte Te, låste Ulrik et Kapitel af en Bog om den spanske Jernværdig og den blev læsestørret forfra og Bagfra, derefter tog Jørgen Fjeld i Højdedet, - blandt de ivrige "Længere" lagde man med Glæde mærke til det nye, uoprøvede Talent, der bemærte sig lærer, - at der end var Berge vilde bringe ham til de helt store Sejler, Dansen indtog kort efter Kytten, og til Toverne af "I want to be back" - og andre af samme Kaliber bølrede Ungdommen sig. Af og til der lærer over i Børvealen og med Færrene af af Lemmen. Ved 12 Tiden begav mange sig ud paa en "Massekinstur", som Gud ved hvad der foregik. Deene ledte vi andre efter nogle Fyre, der kastede med "Kindeere", og kort set fra at vi ikke fungerede dem, fik Elisabeth en vand Haaga, og jeg selv en lille Bok. Efter et par Smøktastoner og "Ventilering af Lufte" blev der to, og vi prøvede at falde i Bøve til Udsendte Korrespondent af Jense Snøken, - Sejler hvor kan den Mand dog snakke.

Morgenen spændt med Læng og Støvreg, kl. 10 begav vi os til Tølle, efter vores udmærkede Formode Beretninger skulde der være 10 Kilometer, der var det dobbelte. Dog, det tog ikke Mødet fra os, Seffene vinkede jo i det Fjerne. Kl. 12 kom vi endelig sætte os til det værende Bord i Tølle "Opbeholdstue". Fordi Munde med Tilfredse notere sig en personlig Leberd i Huges Spænding, da alle var måtte trak vi os, efter et Hurra for den værende Uge, der serveret for os, tilbage til Kortene i Ventesalen. Kort set fra at Cecil tabte hele sin rørlige Formue ved Spillebordet, - den var paa 10 Ore -, skete der ikke noget særligt. Toget kom plømsomt, og vi indlogerede os i diverse Kupeer, derefter satte det sig i Bevægelse mod Hærring. Fra Deres udsendte Korrespondent.

Et kapitel for sig er som tidligere nævnt det engagement, mange af fortidens lærere lagde i Thule. Nogle blev udnævnt til æresmedlemmer, for eksempel den legendariske latinlærer Viggo Glud Konradsen (kaldet "Konjak"). Det samme blev fysik- og kemilærer Otto Wæver Rasmussen, som i kærlig, vellignende karikatur her er afbildet på en "Krater"-forside. Som det fremgår af ovenstående referat, gik han ikke af vejen for at tage del i en anden af tidligere tiders Thule-aktiviteter – elevarrangerede hytteture. De gik i nogle år til blandt andet Åsted ved Kvissel, men ophørte i begyndelsen af tresserne.

KRATERET

L. J. ANDERSON

NO. 6

MARCH 1943

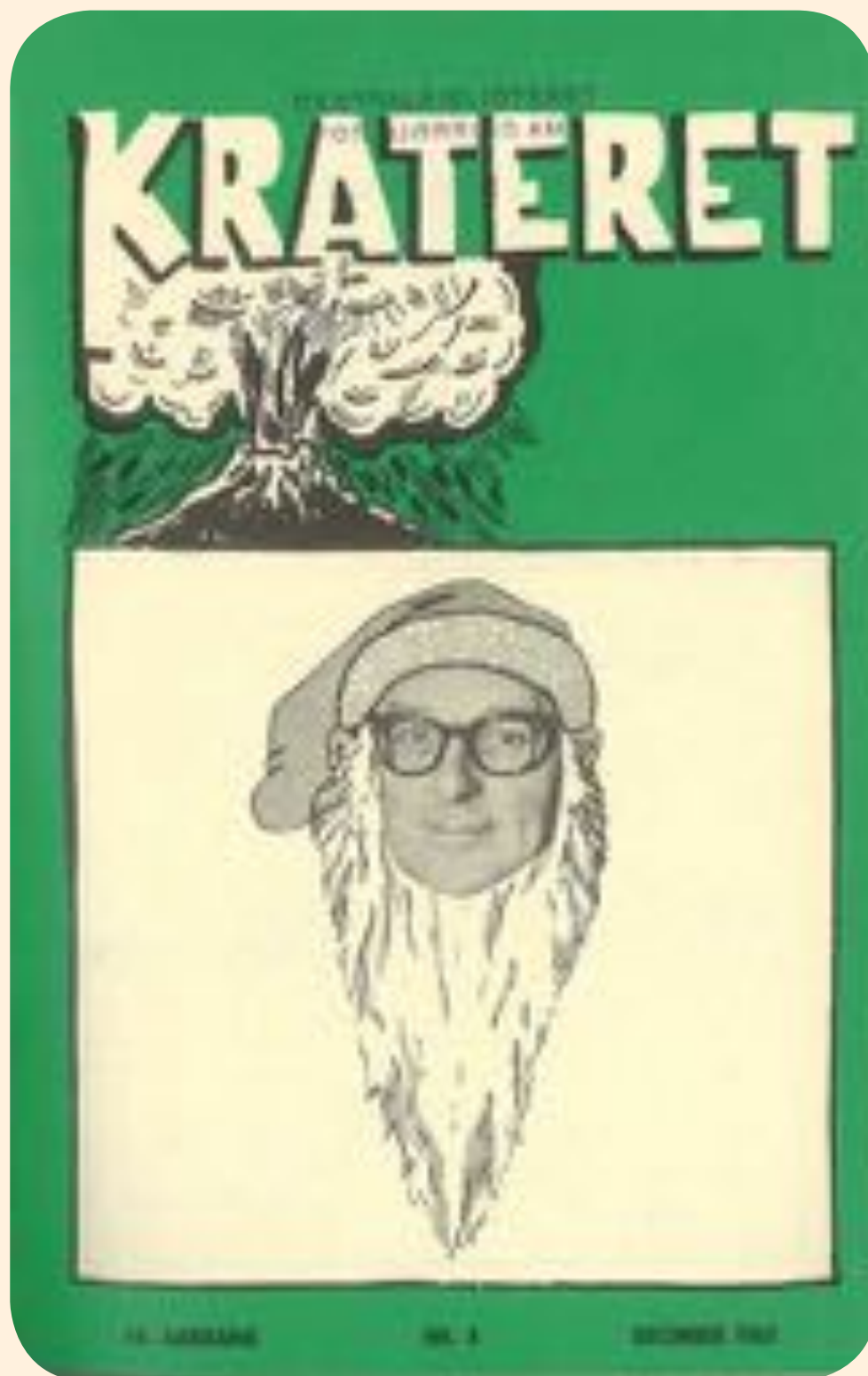
Thule 2012

Det er befriende og løfterigt, at en forespørgsel hos det nuværende Thuleråd viser, at man ser det som foreningens mål at fremme et godt fællesskab på tværs af klasser og årgange. Her knyttes tråden tilbage til Thules stiftere.

På samme måde er det godt at erfare, at man også i dag fremhæver den gode selvudvikling og den udfoldelse af initiativ og engagement, fælles ansvar og selvstændighed – ikke mindst uden læreres indblanding – som er betingelsen for et ægte levende samvær mellem unge.

Man udfolder sig i temafester med udklædning, farver og dans. Det sender mine tanker i retning af det program fra en revy ved ”Thules” 18-års fødselsdagsfest, der bringes side 12. Tænk nu, hvis man havde kunnet lade de to generationer overvære hinandens bud på en tema-aften. Det er ikke givet, at man i 1929 ville have haft fuld forståelse for, hvad der ligger i det nuværende Thuleråds fremhævelse af det positive i ”Kaos: Menneskemylder, øl, kys, opkast og tissekø hos pigerne”. Men jeg tror, at man ville kunne samles om en bolle rødvinspunsch eller et glas madeira i en fejring af ideen om ”ingen fordomsfuldhed”. Musikken var man dog nok aldrig blevet enige om.

For hovedparten af dette skrifts målgruppe vil Hjørring Gymnasium og rektor Chr. N. Brodersen i allerhøjeste grad være to sider af samme sag. På den ene side gjaldt det ubetinget: Kun en tåbe frygtede ikke rektor Brodersen. Jeg fik selv hans hammer at føle, da jeg i 3.g blev fyret ubarmhjertigt som redaktør af "Krateret" – ikke helt uberettiget, men så sandelig uden blødsødenhed af nogen art. "Thule" og "Krateret" fungerede dengang under ganske andre autoritetsforhold. På den anden side stod hans dør altid åben og han blandede sig som udgangspunkt

ikke i foreningens og bladets sager. Jeg opdagede som redaktør først for sent, hvor grænsen gik.

"Krater"-billedet af Brodersen med nissehue afspejler den hårfine balance mellem respekt og respektløshed som prægede den tid. Hans øgenavn var "Kalle" og hans mellemnavn Nikolai. Til 3g'ernes sidste skoledag i 1961 havde man produceret nogle vældige plancher hvoraf en bar følgende tekst – frit efter "Iliaden", som Brodersen underviste alle skolens elever i: "Vreden, Gudinde, besyng som greb nikoliden Bror Kalle". Den tog han i stiv arm.

En lille hilsen fra Bager til hjemturen

Stor excentrisk opgave

Netop i dette øjeblik, da du læser dette blad, er vi paa vej til den aarlige skoleskovtur i Søby. Vi har syntes, at det kunne være morsomt med en lille præmieopgave og har i den anledning hentet en lille nem en bon hr. Bager, der udtaler, at opgaven egner sig i særlig grad for matematikere, men ogsaa kan løses af sproglige, forudsat naturligvis, at disse sidste har de nødvendige matematiske kundskaber.

Opgavens ordlyd er i sin enkelthed følgende:

To hyperbler har fælles asymptoter, men forskellige excentriciteter. En genstand anbragt i en afstand fra en samlelinse, som er lig med kvadratet paa den ene hyperbelexcentricitet, giver i linsen et virkeligt billede, hvis afstand fra linsen er lig med kvadratet paa den anden hyperbelexcentricitet.

Udregn samlelinsens brændvidde! (Brændvidden forudsættes natur-

ligvis maalt med den samme enhed, som blev brugt ved maaling af afstandene til linsen. Det er lige meget, om det er cm, km, lysaar eller en anden form for Venus-maal).

Nu siger du: »Vorherre bevarer!» og kaster bladet hen i et hjørne, men prøv da at løse den. Du vil respektere dig selv meget højere bagefter, og saa er der jo det faktum, at Bager, der stærkt paapeger, at opgaven naturligvis har en løsning, udsætter en præmie til de to bedste løsninger:

1. præmie 15 kr.
2. præmie 10 kr.

Hr. Bager kræver, for at opgaven skal være fuldstændig løst, ikke blot en talværdi, men en begrundet løsning, og det er den bedst begrundede løsning, der vinder. Denne begrundelse kan gøres yderst kort, saa kom bare i gang, — og held og lykke. — Løsningen skal være os i hænde inden den 10. juni.

Jens Kjeldsen: Født 2. marts 1944. Student fra Hjørring Gymnasium 1963. Kandidat i teologi, filosofi og musikvidenskab fra Aarhus Universitet. Ansat ved det teologiske fakultet i Aarhus 1971-1973. Timelærer ved Aarhus Statsgymnasium 1972-1973. Timelærer, adjunkt og lektor ved Hjørring Gymnasium og Hf-kursus 1973-2006. Forfatter til bøger om bl.a. J. S. Bach, Charlie Parker, sprogfilosofi og musikfilosofi.

En stor tak skal hermed rettes til Jens Kjeldsen for at have skrevet teksten til festskriftet og for udvælgelse og redigering af billedmaterialet.

Layout: Elsebeth Gabel Austin, 2012

Foto: Elever fra Thule, 2012

Reproduceret materiale: hentet delvist fra skolens eget arkiv og delvist venligst stillet til rådighed af Historisk Arkiv, Vendsyssel Historiske Museum, Hjørring.